

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 28. TĀ•DNE

ĀĀEtrtek, 12 Ā•ervenec 2007

Máme léto ... a zaĀ•alo pršet. Jako naschvál, Ā™eknou mnozí, kteĀ™í právĀ› na zaĀ•átek prázdnin naplánovali své dovolené. Naopak ti, kteĀ™í netrpĀ›livĀ› vyhlíĀ›eli déšĀ› a s neklidem pozorovali klesající hladinu ve své studni, mohli rádi. KoneĀ•nĀ› prší a ještĀ› nĀ›kolik dnĀ› bude, takĀ›e voda se dostane dolĀ› a nasytí prameny, na jejichĀ› vydatnosti bude letos ještĀ› hodnĀ› záleĀ›et.

Neuplyne dlouhá doba a bude opĀ›t teplo, ba horko pĀ™eveliké. HĀ›zostrašné... ĀĀ• se to dnes mezi kapkami deštĀ› nezdá, druhá polovina Ā•ervence pĀ™inese opĀ›t vlnu veder a prameny budou opĀ›t vysychat. I v deštĀ› se dá dĀ›lat mnoho dobrých aktivit, takĀ›e bych i tento Ā•as nevidĀ›l pĀ™ímó jako ztracený. A v souvislosti s blíĀ›ícími se ho mĀ›Ā›eme se bavit doslova o vodĀ› s nebes... MĀ›jte se hezky, kudlanky všecky... Adam Gamrot, Orlová

BoĀ™ek (12. 7.) je jméno pĀ›vodu slovanské a zkrácené - BoĀ™ivoj, BoĀ™islav. Není - jak by se nám zdálo, odvozeno od slova boĀ™iti - nýbrĀ› od staroslovĀ›nského slova "Borba" - tedy boj. BoĀ™kové, BoĀ™íci, BoĀ™ivojové a BoĀ™islavové byli kteĀ™í se slavnĀ› vyznamenali v boji. BoĀ™ivoj se dá téĀ› pĀ™eloĀ›it jako "boj vojska" – dĀ™íve (a vlastnĀ› neustál váĀ›lo a kaĀ›dé muĀ›ské ruky. tĀ™ímající meĀ•, Ā•i kopí, bylo tĀ™eba. A tak tehdy, chudinka malinkej chlapeĀ•ek, který by pokĀ™tĀ›n sotva vykoul na svĀ›t - mohl si spoĀ›tat, Ā›e sice bude slavnej, ale dlouhého vĀ›ku se nedoĀ›íje. Dneska mohou a chlapi s tímto jinak moc pĀ›knĀ› znĀ›jícím jménem hledĀ›t na svĀ›t mnohem optimistiĀ•tĀ›ji. I tu vojnu jim zrušil. Jed nepominutelných BoĀ™íkĀ› je oblíbená postava z knihy BoĀ™íkovy lapálie, pĀ™íbĀ›hy, které rozesmály a potĀ›šily m generaci chlupĀ›, dĀ›vĀ•at i jejich rodiĀ•Ā›. Tak si to Milí BoĀ™kové uĀ›íjte, ale aĀ› se pĀ™i oslavách moc nezboĀ™íte. M 7.) má jméno, které - jak uĀ› jsme si Ā™ekli u Gity, vzniklo ze staroindického slova MandĀ›ári, coĀ› znamená perla. Toto krásné jméno se pak pĀ™es Persii dostalo do Evropy a dodnes se tĀ›ší velké oblíbĀ›. Tímto jménem byla téĀ› v nĀ› kterých jazycích pojmenována kvĀ›tina - kopretina. Markéta, Margaret, Margita, Margarethe, Marguerite, Margery, Malgorzata, Margherita - to všechno jsou varianty téhoĀ› jména v rĀ›zných jazycích. Je to téĀ› oblíbené jméno královen a princezen - viz dánská královna Margarethe, sestra britské královny princezna Margaret, atd. SvĀ›tící dnešního dne je Markéta z Antiochie, která se narodila poĀ•átkem tĀ™etího století v syrské Antiochii. KdyĀ› její otec zjistil, Ā›e dívka vyznává kĀ™esĀ›anskou víru, udal ji u místního místodrĀ›ícího, který se však do krásné dívky zamiloval a poĀ›ádal ji o ruku. Asi nebyl pro ni tím pravým „oĀ™echovým“, neb jí vyvolená dala pĀ™ednost JeĀ›íš Kristu. Zhrzený Ā›enich si Ā™ekl – nebudeš-li moje, nebudeš niĀ•i a dal dívku muĀ›it a vsadit do Ā›alá. Ale v té dobĀ› uĀ› po celé zemi kolovaly povĀ›sti o tom, jaké zázraky v Ā›aláĀ™i tahle Markétka vykonává. Lidé zneklidnĀ›li a pro jistotu se nechávali houfnĀ› pokĀ™tĀ›t. SkonĀ•ilo to - jak také jinak - Markétinou popravou. Její (tedy Markétin) kult se ovšem šíĀ™il dál a svatá Markéta se stala patronkou sedlákĀ›, kojných, rodiĀ•ek a manĀ›elek. Její býval pro rolníky signálem pro zapoĀ•etí Ā›ní - neb "svatá Markyta, hodila srp do Ā›ita" - to ovšem bylo v dobách, kdy se Ā›alo ruĀ•nĀ›, léta byla horká a zimy mrazivé a nádhernĀ› plné snĀ›hu… Slavnou Ā•eskou Markétou byla dcera PĀ™emysla Otakara I. a Adléty MíšeĀ›ské. Po sĀ›tku s dánským králem Waldemarem pĀ™ijala jméno Dagmar (dag moen - dívka pĀ™inášející svĀ›tlo). Dánský prostý lid ji velice miloval a písnĀ›, které o ní Dánové zpívali, se dochovaly dodnes. Karolina (14. 7.) je odvozena od jména Karel, které je starogermánské; - pĀ›vodnĀ› znĀ›lo Karal a znamenalo muĀ›, chlap, pán - jméno pak uvedl do obecného povĀ›domí král Karel Veliký pĀ™i rozšíĀ™ování franské Ā™íš Dokonce tak, Ā›e se stalo synonymem pro vládce obecnĀ› - z toho napĀ™. vzniklo i Ā•eské slovo "král" (rusky Korol, polsky krul atd.atd.). Karolina (Carolina) pak znamená "Karlova" (tedy Karlova dcera, Ā›ena, matka atd). Je to vlastnĀ› pĀ™ídavné jméno (Karlova - patĀ™ící Karlovi) - UNIVERSITAS CAROLINA - Ā›e? Toto jméno opĀ›t v moderní dobĀ› nabylo na oblíbĀ› a se jím stále více malých holĀ›íĀ•ek. Dneska jich je u nás asi 13,700. Ze slavných uveĀ•me naši Karolínu SvĀ›tlou, Ā•eskou spisovatelku, Karolínu SlunĀ•kovou, Ā•eskou hereĀ•ku, Karolínu Kurkovou, modelku, monackou princeznu Caroline - a jiné a jiné. TakĀ›e milé Karolíno, pĀ›knĀ› si to oslavte - zítra je nedĀ›le, tak si po oslavách mĀ›Ā›ete pĀ™ispat. JindĀ™ich toto mezi panovníky hodnĀ› oblíbené jméno je staronĀ›meckého pĀ›vodu a pĀ›vodnĀ› znĀ›lo Heimerich - tedy Heim - domov, Řihhi - vládce. Tedy vládce domu, pán domu - tak aby se to králĀ™ nelíbilo. Líbí se všude po svĀ›tĀ›, však existuje mnoho jazykových variant - jednou z nich je téĀ› Ā•eský Hynek. Jinak napĀ™. Enrico, Heindrich, Heryk, Enrique, Henry Harry atd. atd. Jak jiĀ› zmínĀ›no, jmenovalo se tak i spousta králĀ› - z nichĀ› si pĀ™ipomeĀ›me tĀ™eba toho, co mĀ›l š Ā›en, tedy JindĀ™icha osmého. I našimi dĀ›jinami se mihl JindĀ™ich – onen Korutanský. Další jsou napĀ™. spisovatel JindĀ™ich šimon Baar, hudební skladatel JindĀ™ich JindĀ™ich, JindĀ™ich štyrský - Ā•eský malíř z dalších známých ve svĀ›tĀ› namátkou vybírám Heinricha Schliemanna - co nám znovu našel Troju, Heinricha Heineho - romantického nĀ›meckého básníka, Henryka Sienkiewiczze - polského spisovatele, Enrica Carusa - vĀ›hlasného operního zpĀ›váka a „last, but not least“ - nadporučík JindĀ™icha Lukáše, který vyhrál v kartách bájeĀ•ného sluhu - vojína Josefa švejka. Luboš (16. 7.) Jak jiĀ› jsme zmínili u Lubomíra - jméno je slovanského pĀ›vodu. Znamená milý, oblíbený, milovaný ve svĀ›tĀ›. Je milovaný i u nás, svĀ›dĀ›í o tom hlavnĀ› skuteĀ•nost, LubošĀ› u nás Ā›íje pĀ™es dvaadvacet tisíc.Mezi známé Luboše patĀ™í kupĀ™. Luboš Fišer - Ā•eský hudební skladatel, Luboš Motl - Ā•eský teoretický fyzik Ā›íjící v Americe, Luboš Sluka - Ā•eský hudební skladatel. Lubošové a Luboškové jsou, jak vidno stále oblíbeni a milováni. Tak jim popĀ™ejme všechno nejlepší a krásný letní den. Martina (17. 7.) má jméno pocházející z latiny a odvozené od jména MARS – coĀ› je jméno Ā™imského boha války. TéĀ› se tak -po tom bohovi - jmenuje jedna z planet naší soustavy, která je stále opĀ™edena záhadami. Martina vlastnĀ› znamená Matrova, patĀ™ící Martovi. A jak platí „nomen omen“ - jméno pĀ™edurĀ•uje lidský osud. A kdyĀ› se nad tím zamyslíte, dáte mi moĀ›ná za pravdu. V pĀ™eneseném slova smyslu je totiĀ› Martina bojovnice, váleĀ•nice, pĀ™ípadnĀ› Ā›ena, pomáhající vojsku. Martin je u nás k 78 tisíc! No, v tom pĀ™ípadĀ› mohou být mezi nimi i „nebojovnice“, Ā›e? Ze známých jmenujme napĀ™. tenistk

Martinu Navrátilovou a Martinu Hingisovou - obě jsou velké bojovnice a dělají svému jménu čest. DRAHOMÍRA (18. 7.) má jméno přímo královsky znějící. Je původu slovanského a znamená drahá - milá svatě. Proslavila je zejména kněžna Drahomíra - manželka Vratislava I., matka dvou synů Václava a Boleslava, její tchýní byla svatá Ludmila. (Pro zajímavost: jména Václav a Boleslav mají stejný význam - tedy "více slávy" nebo staroslovanské slovo "Bole, Bolje" znamená "více"). Byla to velice ctižádostivá dáma, takže Drahomíra, byla známá svou prudkostí. Dala zavraždit svou tchýni Ludmilu a prý byla pyšná i vraždě svého syna Václava v Mladé Boleslavi. Jo to byl státní zločin. My ale víme, všechny Drahomíry jsou takto krvelačné, naopak, známe jich kolem sebe spoustu, které jsou milé, přívětivé a drahé našim srdcím - nejen svatě. Za všechny lze jmenovat českou herečku Drahomíru Fialkovou, Drahomíru Vihanovou, českou filmovou režisérku a scenáristku, Drahomíru Tikalovou - českou operní pěvkyni a jak jinak též princeznu Drahomíru - sestřičku Zpěvanky a Marušky z pohádky "Síl nad zlato"; Písmič